

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności art. 3 oraz art. 4 ust. 2 i 3 zaskarżonej decyzji, które odnoszą się do trzech szczególnych form korzystania (Internetu, transmisji satelitarnej i retransmisji drogą kablową) w zakresie, w jakim uznają one, iż strona skarżąca jest odpowiedzialna za naruszenie art. 81 WE poprzez koordynowanie z innymi członkami CISAC klauzul w sprawie zakresu terytorialnego porozumień o wzajemnej reprezentacji w taki sposób, że licencja jest ograniczona do terytorium krajowego każdej z organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi („OZZP”).

Strona skarżąca kwestionuje zaskarżoną decyzję z czterech powodów, a mianowicie braku kompetencji, naruszenia istotnego wymogu proceduralnego, naruszenia traktatu WE i nadużycia władzy przez Komisję.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

Po pierwsze, zdaniem strony skarżącej Komisja naruszyła jej prawo do obrony, wydając zaskarżoną decyzję, która różniła się zdecydowanie od jej stanowiska przedstawionego w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów.

Po drugie, strona skarżąca twierdzi, iż decyzja narusza art. 253 WE, gdyż brak jej odpowiedniego uzasadnienia oraz nie wskazano w niej początkowego momentu uzgodnionej praktyki, o której mowa.

Po trzecie, strona skarżąca utrzymuje, iż decyzja narusza art. 81 WE i art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003⁽¹⁾, gdyż Komisja nie przedłożyła wystarczających dowodów w celu wykazania istnienia uzgodnionej praktyki w sposób wymagany prawem i w związku z tym nie uczyniła zadość spoczywającemu na niej ciężarowi dowodu.

Po czwarte, strona skarżąca podnosi, iż decyzja narusza art. 86 ust. 2 WE, gdyż jest ona przedsięwzięciem zobowiązanym do zarządzania usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym, zaś zastosowanie wspólnotowego prawa konkurencji w sposób wynikający z zaskarżonej decyzji stanowi przeszkodę do wykonywania szczególnych zadań, które zostały jej powierzone.

Ponadto zdaniem strony skarżącej Komisja nadużyła uprawnień przysługujących jej zgodnie z art. 81 WE, unikając postępowania, które zostało specjalnie przewidziane w traktacie WE w celu rozpatrzenia okoliczności danego przypadku. Następnie strona skarżąca powołuje się na to, iż decyzja narusza art. 151 ust. 4 WE, gdyż nie respektuje różnorodności kultur. Wreszcie podnosi ona, iż decyzja narusza zasadę pewności prawa, ponieważ wymaga ona sposobu postępowania, którego Komisja nie zdefiniowała.

(1) Confédération Internationale des Sociétés d'Auteurs et Compositeurs (Międzynarodowa Konfederacja Stowarzyszeń Autorów i Kompozytorów, zwana dalej „CISAC”).

(2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2008 r. — Trubion Pharmaceuticals Inc. przeciwko OHIM — Merck (TRUBION)

(Sprawa T-412/08)

(2008/C 301/92)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Trubion Pharmaceuticals Inc. (Seattle, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: C. Hertz-Eichenrode, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Merck KGaA (Darmstadt, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 lipca 2008 r. w sprawie R 1605/2007-2;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Trubion Pharmaceuticals Inc.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „TRUBION” dla towarów i usług należących do klas 5 i 42

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Merck KGaA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: rejestracja nr 72 884 jako wspólnotowego znaku towarowego słownego znaku towarowego „BION” dla różnych towarów; rejestracja nr 3 282 936 jako wspólnotowego znaku towarowego graficznego znaku towarowego „TriBion Harmonis” dla różnych towarów

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu dla towarów należących do klasy 5 i odrzucenie sprzeciwu dla pozostałych usług należących do klasy 42

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 polegające na tym, że Izba Odwoławcza i) nie zbadała podobieństwa znaków towarowych biorąc pod uwagę ogólne wrażenie wywierane przez wcześniejszy znak towarowy oraz ii) nie uwzględniła współzależności odpowiednich czynników, zwłaszcza niewielkiego podobieństwa towarów, przy dokonywaniu oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2008 r. — SOZA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-413/08)

(2008/C 301/93)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Slovenský ochranný Zväz Autorský pre práva k hudobným dielam (SOZA) (Bratysława, Republika Słowacka) (przedstawiciel: M. Favart, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 3 decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG (sprawa COMP/C2/38.698 — CISAC); oraz
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze strona skarżąca wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG (sprawa COMP/C2/38.698 — CISAC), a w szczególności jej art. 3, w którym Komisja uznała, że członkowie CISAC⁽¹⁾ z terenu EOG uczestniczyli w uzgodnionych praktykach stanowiących naruszenie art. 81 WE i art. 53 EOG, polegających na koordynowaniu terytorialnych rozgraniczeń wzajemnych upoważnień do reprezentacji, udzielanych sobie przez członków w sposób powodujący ograniczenie licencji do terytorium krajowego każdej z organizacji zbiorowego zarządzania.

Na poparcie swych roszczeń strona skarżąca podnosi, że:

- i) rozgraniczenie zakresów terytorialnych przewidziane w umowach o wzajemnej reprezentacji nie jest skutkiem uzgodnionych praktyk, oraz
- ii) tytułem ewentualnym, jeśli rozgraniczenie zakresów terytorialnych zostałyby uznane za uzgodnioną praktykę, nie skutkuje ona ograniczeniem konkurencji w rozumieniu art. 81 WE.

W ramach swego pierwszego zarzutu skarżąca podnosi, że Komisja popełniła błąd w ocenie i naruszyła art. 81 WE, jak również art. 253 WE, uznając, iż równoległe rozgraniczenie terytorialne przewidziane we wzajemnych umowach o reprezentację zawartych przez skarżącą z innymi członkami CISAC z terenu EOG jest skutkiem uzgodnionych praktyk, mimo iż w decyzji nie przedstawiono żadnych dowodów na okoliczność istnienia takich uzgodnionych praktyk.

W ramach zarzutu drugiego skarżąca podnosi, że zarzucane jej uzgodnione praktyki dotyczące stosowania rozgraniczeń terytorialnych nie są niezgodne z prawem, gdyż dotyczą one formy konkurencji, która nie zasługuje na ochronę. Skarżąca twierdzi ponadto, że nawet gdyby uznano, że zarzucane jej uzgodnione praktyki skutkują ograniczeniem konkurencji, nie stanowią one naruszenia art. 81 ust. 1 WE, gdyż są one konieczne i proporcjonalne do ich uzasadnionego celu.

⁽¹⁾ Międzynarodowa Konfederacja Stowarzyszeń Autorów i Kompozytorów.

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2008 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-426/08)

(2008/C 301/94)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciel: P.Gentili, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich